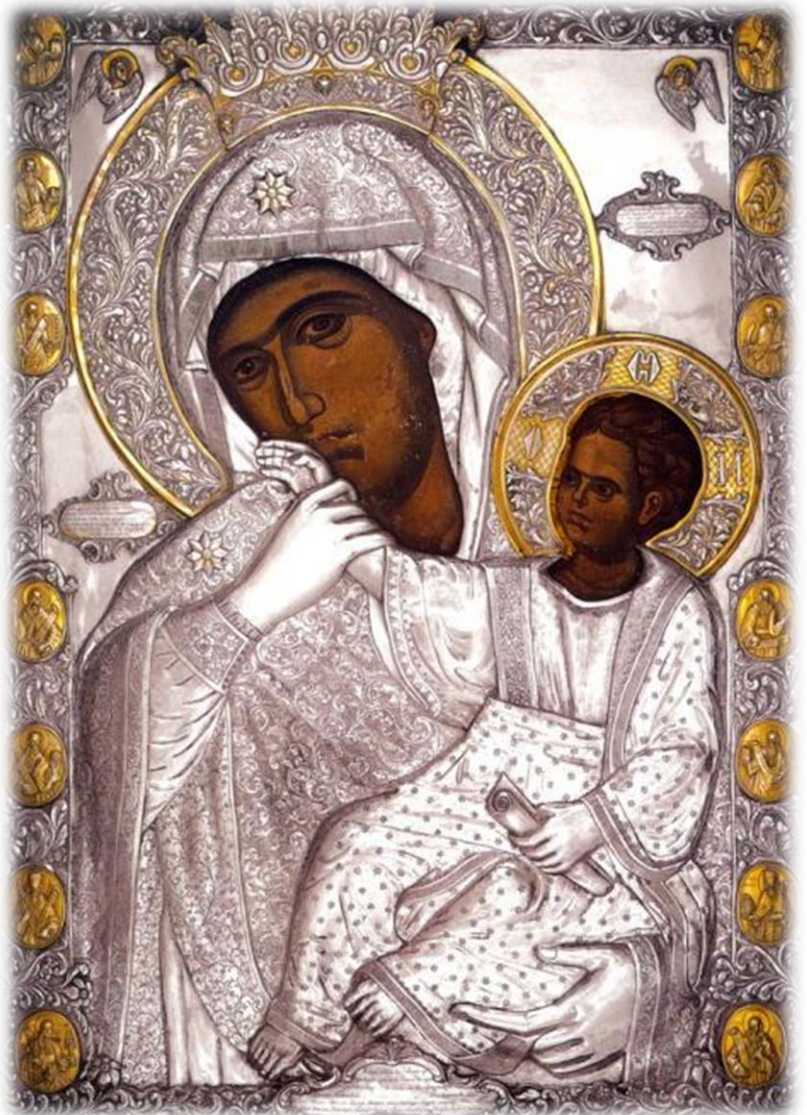


Paraclisul Icoanei Maicii Domnului „Mângâietoarea” (Paramythia)

Preotul

binecuvântează: **Binecuvântat** este Dumnezeu nostru... *Iar dacă nu este preot se zice:* **Pentru** rugăciunile Sfinților Părinților noștri... *Apoi rugăciunile începătoare.* După, Tatăl nostru... **Doamne** miluiește de 12 ori, Slavă... **Și acum...** Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și **Psalmul 142:** „Doamne, auzi rugăciunea mea, asculta cererea mea, intru credinciosia Ta; auzi-ma, intru dreptatea Ta. Sa nu intri la judecata cu robul Tau, ca nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmasul prigonește sufletul meu și viața mea o calca în picioare; facutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mahnit e duhul în mine și inima mea incremenită în launtrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mainilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mainile mele, sufletul meu ca un pamant insetosat. Degrab auzi-ma, Doamne, ca a slăbit duhul meu. Nu-ti întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în mormant. Fa să aud dimineata mila Ta, ca la Tine mi-i nădejdea. Arata-mi calea pe care voi merge, ca la Tine am ridicat sufletul meu. Scapa-ma de vrajmasii mei, ca la Tine alerg, Doamne. Invata-ma să fac voia Ta, ca Tu ești Dumnezeu meu. Duhul Tau cel bun să mă povățuiască la pamantul dreptății. Pentru numele Tau, Doamne, daruiește-mi viața. Intru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fa bunătate de starpește pe vrajmasii mei și pierde pe toți cei ce necajesc sufletul meu, ca eu sunt robul Tau. Amin”



Tins-am către Tine mainile mele, sufletul meu ca un pamant insetosat. Degrab auzi-ma, Doamne, ca a slăbit duhul meu. Nu-ti întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în mormant. Fa să aud dimineata mila Ta, ca la Tine mi-i nădejdea. Arata-mi calea pe care voi merge, ca la Tine am ridicat sufletul meu. Scapa-ma de vrajmasii mei, ca la Tine alerg, Doamne. Invata-ma să fac voia Ta, ca Tu ești Dumnezeu meu. Duhul Tau cel bun să mă povățuiască la pamantul dreptății. Pentru numele Tau, Doamne, daruiește-mi viața. Intru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fa bunătate de starpește pe vrajmasii mei și pierde pe toți cei ce necajesc sufletul meu, ca eu sunt robul Tau. Amin”

Dumnezeu este Domnul (de trei ori).

Apoi aceste Tropare, glasul al 4-lea: „Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce”.

Spre Născătoarea de Dumnezeu cu osârdie să alergăm acum și să cădem, păcătoșii și smeriții, cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, spre noi te milostivește, grăbește-te, căci pierim sub mulțimea greșalelor. Să nu întorci pe robii tăi deșerti, căci doar pe tine nădejde te-am câștigat.

Tropar, Glasul 1, Podobie: „Piatra fiind pecetluită...”

Slavă...

Fiind turma înconjurată de cei care o luptă, și-nversunați prigonitorii asupra oilor tale, Curată, ai vestit pe robul tău, grăind aievea către el. Pentru aceasta cetele de monahi ție îți striga, Maică: slavă, Preacinstita, ajutorului tău, slava ocrotirii tale, slavă, Mângâietoare ție una Atotlaudata.

Tropar, glasul al 4-lea, Podobie: „Cel ce Te-ai înălțat pe cruce...”

Și acum...

Nu vom tăcea nicicând noi, nevrednicii, a spune stăpânirea ta, Preacurată, căci de n-ai fi stat, mijlocind, înainte, cine ne-ar fi izbăvit de atâtea primejdii? Sau cine ne-ar fi păzit slobozi, până acuma? De tine nu ne vom îndepărta, căci mântuiești, Stăpână, pe robii tăi din toate nevoile, pururea.

Psalmul 50 ...

Canonul

Cântarea 1

Glasul al 8-lea, Irmos: „Apa trecând-o...”

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Stăpâna prealăudata, Mariam, har îmi dăruiește ca icoană, să-ncununez cu florile cântărilor, după datorie, chipului tău, Mângâietoarea mea.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Puternică Doamnă a Muntelui, acoperământ și apărătoare, mai ales a mării, slăvitei Vatopedi, scăpă pe cei ce într-înșă viețuiesc.

Slavă...

Precum odată turma ta, minunat, O, Mângâietoare, ai salvat-o dintre tâlhari, și acum, Stăpână, izbăvește pe cei împresurați, cu mijlocirea ta.

Și acum...

De boli, de ispite și de sminteli, fiind cuprinși, Stăpână, la a ta icoana cădem după cuviință, strigându-ți, Mângâietoare, degrab izbăvește-ne.

Cântarea a 3-a

Irmos: „Doamne, Cel ce ai făcut...”

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Al tău Fiu, o, Stăpână învrednicită de Har, dorind să îndrepteze viața acelor călugări care nu-I țineau poruncile, spre mănăstirea ta mare cete de sălbatici tâlhari a trimis.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Pentru aceasta, Fecioară, ce nimicirea ai îndepărtat, cu îndrăznirea ta de Maică, îndată ai alergat. Și chiar dacă Domnul a întins a Sa mână, cu preacuratele-ți buze tu iarăși ai strigat.

Slavă...

Maică, oprește-ți glasul! Îți zicea al tău Fiu. Însă tu, Fecioară, a treia oară, din nou ai strigat. Și astfel mângâind întreaga-ți turma, Curată, pentru-aceasta îți strigăm, Stăpână: Bucură-te.

Și acum...

Tuturor ești, Fecioară, sprijin și acoperământ, ocrotitoare și izbăvitoare din toate nevoile, mijlocitoare către Fiul tău și Dumnezeu, apărătoare și păzitoare Mănăstirii Vatopedului.

Apoi aceste tropare:

Mântuiește din primejdii pe robii tăi, Preacurată, căci toți, după Dumnezeu, la tine alergăm ca singura robilor tăi Mângâietoare.

Caută, prealăudată Născătoare de Dumnezeu, cu îngăduință, la necazul cel cumplit al trupului, și durerea sufletului meu o tămăduiește.

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare milă Ta...

Sedealna

Glasul al 2-lea, Podobie: „Cele de sus...”

Zid nebiruit și fierbinte mijlocitoare, de milă izvor, iar nouă mângâiere, cu osârdie ție, Născătoare de Dumnezeu, strigăm: Grăbește și din primejdii izbăvește, a turmei tale singură păzitoare.

Cântarea a 4-a

Irmos: „Am auzit, Doamne...”

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Arătat-s-a biserica ta acesta, a harului dumnezeiesc, sălaș înfrumusețat cu zugrăveala cinstitei icoanei tale, Preacurată.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Împreună mireni și monahi, toate cetele ție îți strigă: Mângâie, Maică fără de bărbat, pe robii tăi, în toate încercările.

Slavă...

Fiii din mănăstirea ta, bucurându-se, săltând și veselindu-se, când se-nchină-n fiecare zi la a ta icoană, se umplu de har.

Și acum...

Vatopedul se bucură, adunând suflarea toată a Muntelui, ca să vadă al icoanei tale chip ce s-a întors și care a grăit.

Cântarea a 5-a

Irmos: „Luminează-ne pe noi...”

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Ulcior și toiag, măsură sfântă, rug nemistuit, chivot al legii, munte, pe tine, Fiică, prorocii înainte te-au vestit.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Munte, Daniil, nedăltuit, te-a cunoscut, iară altul lână înrourată, și altul sfeșnic de aur, Preacurată.

Slavă...

Ale firii legi, întru tine, Preacurată, se desfac, singură ce Prunc fără sămânță naști, pe Cuvântul, în ipostas, al Tatălui.

Și acum...

Sufletul și trupul și cugetul le-am pângărit, al tău rob nevrednic, Fecioara de aceea îți strig: Mântuiește-mă.

Cântarea a 6-a

Irmos: „Milostiv fii mie, Mântuitorule...”

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Cu mijlocirile tale către Dumnezeu și Fiul tău, Marie, Duhul cel Sfânt înnoiește-L înlăuntrul meu, iar a-împietririi patimă cea nimicitoare, Preacurată, izgonește-o.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Mângâietoare, chip te-avem al smereniei. Căzând noi acuma la cinstită icoana ta, Stăpână, cerem smerenie prin tine de la Domnul, cu ale tale mijlociri.

Slavă...

Muntele minunat, Mângâietoare, al Atonului, având preacinstita ta icoană, se mândrește, și preasfântul brâu al tău, Preasfânta Fecioară, adăpost în fugă de vrăjmași.

Și acum...

De foamete, cutremur, foc, de sabie, boala și tulburări, de grindină, ispită și de toată suferința, Preasfântă, Preabună Fecioară izbăvește a ta turmă, ție ne rugăm.

Apoi aceste tropare:

Mântuiește din primejdii pe robii tăi, Preacurată, căci toți, după Dumnezeu, la tine alergăm că singură robilor tăi Mângâietoare.

Curată, ce pe Cuvântul, de negrăit prin cuvânt ai născut în zilele cele din urmă, roagă-L, ca ceea ce ai îndrăzneala de Maică.

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare milă Ta...

Condac

Glasul al 2-lea

A creștinilor apărătoare neînfruntată, mijlocire către Ziditorul neschimbată, să nu treci cu vederea glasurile păcătoșilor, ci ca o bună ne întâmpină spre ajutor pe noi, cei ce cu credință îți strigăm: Grăbește cu mijlocirea și sârguiește cu rugăciunea, Maică pururea apărătoare a celor care te cinstesc.

Prochimen

Glasul al 4-lea

Pomeni-voi numele tău în tot neamul și neamul

Stih: Ascultă fiică și vezi, și plecă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău, și va dori Împăratul frumusețea ta

Pomeni-voi numele tău în tot neamul și neamul

Preotul: **Domnului** să ne rugăm

Doamne miluiește

Preotul: **Căci Sfânt ești dumnezeul nostru...**

Toată suflarea să laude pe Domnul (de 3 ori)

Preotul: **Și pentru a fi învredniciți noi a asculta Sfânta Evanghelie (Luca 1, 39 - 49, 56):**

Și în acele zile, sculându-se Maria, s-a dus în grabă în ținutul muntos, într-o cetate a seminției lui Iuda. Și a intrat în casa lui Zaharia și a salutat pe Elisabeta. Iar când a auzit Elisabeta salutarea Mariei, pruncul a săltat în pântecele ei și Elisabeta s-a umplut de Duh Sfânt, Și cu glas mare a strigat și a zis: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău. Și de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Că iată, cum veni la urechile mele glasul salutării tale, pruncul a săltat de bucurie în pântecele meu. Și fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul. Și a zis Maria: Mărește sufletul meu pe Domnul. Și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu, Că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile. Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic și sfânt este numele Lui. Și mila Lui în neam și în neam spre cei ce se tem de El. Făcut-a tărie cu brațul Său, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor. Coborât-a pe cei puternici de pe tronuri și a înălțat pe cei smeriți, Pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară deșerți. A sprijinit pe Israel, slujitorul Său, ca să-și aducă aminte de mila Sa, Precum a grăit

către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui, în veac. Și a rămas Maria împreună cu ea ca la trei luni; și s-a înapoiat la casa sa.

Slavă Ție Dumnezeului nostru, slavă Ție.

Slavă...

Părinte, Cuvinte, Duhule, Treime în Unime, șterge mulțimea greșalelor noastre

Și acum...

Cu ale Născătoarei de Dumnezeu rugăciuni, Milostive, șterge mulțimea greșalelor noastre

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare milă Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea

Stihira

Glasul al 6-lea, Podobie: „Toată depunând-o...”

Să nu mă încredințezi ajutorului de la oameni, ci primește ruga mea, Preacurată Stăpână, a robului tău. Întristare m-a cuprins și nu pot ca să port a demonilor săgetături; nu am acoperământ eu, sărmanul, nici unde să scap, războit fiind de peste tot, nici Mângâietoare afară de tine, Stăpână a lumii, nădejdea credincioșilor și scut. Să nu mă treci cu vederea, ci dăruiește-mi cele de folos.

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta

Amin

Preotul: Cercetează lumea Ta cu milă și îndurări. **Amin**

Preotul: Înaltă cornul binecredincioșilor creștini și revărsă peste noi milele Tale cele bogate. **Amin**

Preotul: Pentru rugăciunile Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare și Pururea Fecioarei Maria...

Doamne miluiește (de 12 ori)

Preotul: Cu milă și îndurărilor... **Amin**

Cântarea a 7-a

Irmos: „Pruncii evreilor...”

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Alerg cu dor și cu credință, Mângâietoare, la tine, mângâie-mă tu, mângâierea Mănăstirii Vatopedi, care ai mângâiat cândva pe monahii din primejdii.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Ca cerbul m-am făcut, Fecioară, ce caută însetat izvoarele apelor tale. Fecioară, adapă-mă cu picătura milei tale, cel ce spre locașul tău alerg, o, cinstită Mângâietoare.

Slavă...

Mai dulce decât al privighetorii, picurând miere s-a auzit al tău glas și a salvat atunci Mănăstirea Vatopedi. Dar și acum izbăvește-o, Mângâietoare prealuminată.

Și acum...

Uneltirile, Fecioară, zădărnicește, cumplite și viclene, asupra Athosului, nebunește țesute în vremurile cele din urmă, Mângâietoare ce ai mântuit al tău sălaș pe care l-ai ales.

Cântarea a 8-a

Irmos: „Pe Împăratul...”

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

„De tine, făptură, se bucură, toată, îngereștile cete, și suflarea omenească” îți cântă mulțime de monahi, Fecioară.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Pe Mângâietoarea o laudăm cu toții, primitoare a monahilor cântare și izbăvitoare de necurații tâlhari.

Slavă...

Stăpânești, Fecioară, peste toată zidirea a celor pământești și a celor cerești, o, Mângâietoare, purtând pe Pruncul Sfânt.

Și acum...

Al împăraților Împărat ținând în brațe, pe monahii din a ta mănăstire împărătească, de împărăție Împărăteasă învrednicește-i.

Cântarea a 9-a

Irmos: „Cu adevărat, Născătoare...”

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Spre sfântul tău locaș, noi venind cu credință, cei mântuiți prin tine, Mângâietoare, Curată, smerita noastră cântare ție îți înălțăm.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Ajută-ne să ținem, o, Mângâietoare, făgăduințele noastre pe care le-am dat Dumnezeului nostru, când Schima am-îmbrăcat.

Slavă...

Apără-ți mănăstirea, o, Mângâietoare cea sfântă, de dezbinarea cea dintre noi, ca să se slăvească sfântul nume al Fiului tău.

Și acum...

Strigăm, sfârșind cântarea: „Bucură-te”, înaintea icoanei tale celei sfinte căzând, cu lacrimi cerând iertare de toate greșalele.

Apoi:

Vrednic este cu adevărat, să te fericiim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururi fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Mărimurile

Pe cea mai înaltă decât cerurile, pe cea mai curată decât razele soarelui, pe Mângâietoarea obștii celei din sfânta Mănăstire Vatopedi, cu cântări să o cinstim.

Maică și Stăpână a Izbăvitorului, primește rugăciunea monahilor din mănăstirea ta, și Mângâietoare și-acoperământ fii nouă, și mijlocitoare pentru ai tăi robi la Fiul tău.

Iată-a venit vreme de strâmtoări, acum e nevoie, Fecioară, de ajutorul tău; izbăvește de toată primejdia și nevoia, și mâna ajutătoare degrabă întinde-ne.

Mă sfârșesc de dorul tău, Mariam, mă arde dorința de-a privi cu evlavie slava și frumusețea sfintei tale icoane și de ajuns nu-mi este cât pot să te măresc.

De toate slăvită, bucură-te, Mariam, tu Mângâietoarea turmei tale, și ajutor, ce-ai ținut în brațe pe Dumnezeu-Cuvântul, pe Care ni-L dăruiește, Cinstită, Atotmilostivă.

Fecioară Preacurată, nădejde ești deznădăjduiților și credincioșilor ajutor.

Pe cei ce ți se roagă îi mântuiește din stricăciune, Fecioară Născătoare și Mângâietoarea mea.

Oștirile toate îngerești, Înaintemergătorul, cei doisprezece Apostoli, toți sfinții, cu Maica lui Dumnezeu să faceți rugăciuni ca să ne mântuiască pe noi.

Apoi Preotul rostește Ectenia, după care face Apolisul. În timp ce credincioșii sărută icoana Sfântului, iar Preotul miruiește, psalții cântă

Tropar Glasul 1, Podobie: „*Piatra fiind pecetluită...*” Pe cea mai presus de toate, Fecioară, să o lăudăm, pe Mângâietoarea din această mănăstire și ocrotitoare. Poticnire este vrăjmașilor și nouă acoperământ de mântuire, prin icoana ei care stă pe tron, ca o împărăteasă. Slavă, strigăm, sfatului tău, Slavă minunilor tale, Slavă, Fecioară, către noi sfintei purtării tale de grijă.

Stihirile

Glasul al 2-lea, Podobie: „*Când pe lemn...*”

Fraților, veniți la icoana de minuni făcătoare și sfântă a Fecioarei curate, veniți acum să cădem, lacrimi vărsând, și cu dor să strigăm, din inimă și suflet: De toate nevoile pe noi ne eliberează, ca din toate primejdiile, totdeauna izbăviți, Fecioară, pe tine Mângâietoare să te numim.

Primește, Stăpână, rugăciunile robilor, și ne izbăvește de toată nevoia și necazul.

Toată nădejdea mea spre tine acum o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri Doamne, Iisuse Hristoase, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

